

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของการศึกษา

บทกฎหมายเกี่ยวกับการรับช่วงสิทธิ์โดยมัญญิติไว้เนรพรสองแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นส่วนที่ว่าด้วยหนี้ โดยมัญญิติไว้ตั้งแต่มาตรา 226 ถึง มาตรา 232 ซึ่งจากการพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าว ปรากฏว่า บทบัญญัติดังกล่าวยังไม่ชัดเจนเพียงพอ เนื่องจากโดยมัญญิติไว้เพียงสั้นๆ ไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติ จึงเป็นเหตุให้เกิดความสงสัยในหมู่นักกฎหมายโดยทั่วไป และได้มีการนำหลักการรับช่วงสิทธิ์ไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องนัก อันอาจเป็นผลให้การรับช่วงสิทธิ์เกิดการคลาดเคลื่อนไปจากหลักที่ควรจะเป็น

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

จากปัญหาดังกล่าวนี้ ผู้เขียนจึงใคร่จะศึกษาวิจัยหลักกฎหมายเกี่ยวกับการรับช่วงสิทธิ์ในส่วนสำคัญ ดังนี้

1. หลักการรับช่วงสิทธิ์ที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร
2. หลักการรับช่วงสิทธิ์มีขอบเขตกว้างเพียงใด
3. บทบัญญัติของกฎหมายมีความชัดเจนแล้วหรือไม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้จะใช้วิธีการวิจัยเอกสารทั้งที่เป็นเอกสารภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ตลอดจนคำพิพากษาและความเห็นของนักนิติศาสตร์ เพื่อให้ทราบแนวความคิดของแต่ละฝ่าย แล้วนำมาวิเคราะห์ผลดีผลเสีย และสรุปผลเป็นแนวทางที่ถูกต้อง เพื่อนำไปใช้ต่อไป

ในการศึกษานี้ จะได้ศึกษาแนวคิดและหลักเกณฑ์การรับช่วงสิทธิ์ทั้งในเนรพรสอง และที่ใช้ในเนรพรอื่นทั้งหมด เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยนี้ จะเน้นไปในการค้นหาและวิเคราะห์หลักการรับช่วงสิทธิของไทยเป็นหลัก และเทียบเคียงหลักกฎหมายต่างประเทศบ้างเท่าที่จำเป็น

สำหรับเค้าโครงการศึกษานั้น แบ่งออกเป็น 6 บทด้วยกัน คือ

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 การรับช่วงสิทธิโดยทั่วไป ในบทนี้จะกล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการรับช่วงสิทธิโดยทั่วไป อุทาหรณ์ในการรับช่วงสิทธิประเภทต่างๆ อนุมัติหรือเหตุผลในการรับช่วงสิทธิ ข้อแตกต่างระหว่างการรับช่วงสิทธิกับสิทธิไต่เบี่ย โอนสิทธิเรียกร้อง และแปลงหนี้ใหม่ ผลของการรับช่วงสิทธิโดยทั่วไป และรายละเอียดอื่นๆ

บทที่ 3 หลักเกณฑ์และปัญหากฎหมายในการรับช่วงสิทธิกรณีที่มีการใช้ศาลินใหม่ทดแทนตัวทรัพย์สิน จะได้อ้างถึงหลักเกณฑ์การรับช่วงสิทธิตามมาตรา 227 และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น

บทที่ 4 หลักเกณฑ์และปัญหากฎหมายในการรับช่วงสิทธิกรณีที่มีการใช้หนี้แทนผู้อื่น จะได้อ้างถึงหลักเกณฑ์และปัญหาในการรับช่วงสิทธิตามมาตรา 229 และ 230

บทที่ 5 หลักเกณฑ์และปัญหาเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมายในส่วนที่ว่าด้วยรับช่วงสิทธิตามมาตรา 228 , 231 และ 232 (ช่วงทรัพย์สิน)

บทที่ 6 บทสรุปและเสนอแนะ จะได้สรุปหลักกฎหมายเกี่ยวกับการรับช่วงสิทธิ และเสนอแนะแนวทางที่จะปรับปรุงหลักกฎหมายต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ก็คือ จะช่วยให้เกิดความเข้าใจหลักการรับช่วงสิทธิ และผลของการรับช่วงสิทธิได้อย่างแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้